

[Lasse Budtz]

Til formanden for tinget vil jeg gerne sige, at jeg undskylder naturligvis, at jeg er kommet til at overtræde en kutyme ved at meddele, at jeg en tredje gang havde fortalt hr. Arne Melchior nøjagtigt det samme.

Forsvarsministeren (Poul Søgaard):

Må jeg have lov til at sige til hr. Ninn-Hansen med hensyn til det communiqué, der blev vedtaget på NATO-mødet, at det er rigtigt, at det i sin § 25 indeholder en gentagelse af de bestræbelser, man lagde op til på mødet i Washington i midten af 1978, og at det ikke bare gælder Danmark, men også en række andre lande, som heller ikke er nået op på 3 pct. Vi har jo allerede på et meget tidligt tidspunkt sagt, hvad den skitse indeholdt, som vi har forelagt de respektive partier her i salen, og at vi i forhandlingerne lagde en skitse med et ændret budget op.

Det er jo fortsat sådan, at de enkelte lande selv bestemmer deres situation, og jeg går ud fra, at hr. Ninn-Hansen, der ved en tidligere lejlighed var med til at forhandle communiquéer, fortsat er af den opfattelse, at det ikke er alt, hvad der står i et communiqué, man kan få til helt nøjagtigt at passe ind i den situation, man øjeblikkeligt befinder sig i.

Må jeg sige med hensyn til spørgsmålet om et kommende forsvarsforlig, at jeg forestiller mig, at vi umiddelbart efter sommerferien kan tage tingene op i stedet for at lade en sommerferie afbryde nye forhandlinger. Hr. Ninn-Hansen vil måske også kunne erkende, at der, når man hørte, både hvad hr. Stinus sagde i dag, og hvad andre har sagt, fortsat er et spring, hvis det er regeringens opgave at skabe et forlig på det bredest mulige grundlag, således som vi har lagt op til det.

Må jeg sige til hr. Stinus om den misforståelse, han gør sig skyldig i, at jeg . . .

Formanden:

Det er meget svært for hr. Ninn-Hansen og mig at høre, hvad taleren siger.

Forsvarsministeren (Poul Søgaard):

. . . jeg har ikke i NATO givet tilsagn om, at vi skulle op på 3 pct.; det fremgår af det, jeg har sagt her og også tidligere.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil gerne sige til hr. Christophersen, at det er korrekt, som det lå i hr. Christophersens spørgsmål, at energiministeren, jeg tror i næste uge, rejser til Irak for her at indlede forhandlinger vedrørende køb af olie. I oplægget ligger det således, at man påbegynder forhandlingerne, men man regner ikke med, at de afsluttes under besøget.

Jeg havde som gæst for nogle uger siden udenrigsministeren fra Irak, og under de samtaler, jeg førte med ham, var der ikke noget, der overhovedet tangerede det, som hr. Christophersen refererede fra et besøg forinden i Finland. Og så vil jeg føje til, at det ligger vel i sagens natur, at når kontrakter måtte blive færdigforhandlet, vil man nok medbringe lup og læse igennem, inden man sætter en underskrift under.

Så vil jeg ikke fortsætte debatten med hr. Gert Petersen om TNF ud over at komme med en enkelt bemærkning. Det er rigtigt, at Danmark havde sit forslag i december måned om det halve års udsættelse, og en væsentlig del af forslaget var, at man skulle stoppe produktionen af SS-20 i Sovjetunionen. Nu vel, forslaget vandt ikke tilslutning. Hvad er situationen nu, her et halvt år efter? Situationen er den, at der produceres SS-20. Situationen er den, at der ikke er tale om færdigproduktion eller missiler parat til opstilling, fordi det altså varer disse 3-4 år. Derfor synes jeg, det er ejendommeligt at høre hr. Gert Petersen sige, at hvis der skulle være forhandlinger nu, skulle Sovjetunionen bide hovedet af al skam. Ja men vi lever i så alvorlig en tid, at der ikke burde være råd til politisk prestige, hvis man nu vil opfatte det som politisk prestige. Jeg kan ikke se, at der går noget af Sovjetunionen, fordi de siger: nu vel, det sker først om tre år; vi går i gang med at forhandle om dette alvorlige problem. At man fra sovjetisk side inden decembermødet kommer med en eller anden udtalelse om, at hvis man træffer beslutningen, kan der ikke blive forhandlinger, er så flot en bemærkning, at jeg ikke synes, vi har råd til den i disse tider, og derfor må det fortsat gælde om, at disse forhandlinger kommer i gang; i hvert fald vil den danske regering meget stærkt medvirke hertil.

Så vil jeg til hr. Stinus sige, at vi kan godt mødes, når det drejer sig om information omkring u-landshjælp. I mit forrige indlæg redegjorde jeg for, skal vi sige tallene og det,